

TARINOITA HERRANSAAREN KARTANOSTA 3 PAINAJAISUNI (50)

Se oli se kerta, kun eno tuli kovin vaitonaisena ja kalpean näköisenä aamiaispöytään. Huonosti nukuttu yö näkyi enon roikkuvilta kasvoilta. Istui alas ja alkoi mitään puhumatta lusikoida eteen kannettua puuroa – katse keskittyneenä antimeen.

Vähän ajan päästä taisi hieman toeta, koska otti jo silmäänsä meidät muutkin. Kertoi vähän kuin selittäen tai anteeksi pyytäen, että oli nukkunut huonosti, nähnyt outoja unia ja heräillyt hetken ja toisen perästä.

Kun muutaman kerran sitä kätettiin, eno alkoi kertoa. Sanoi olleensa eilen muutaman äijän kanssa ojaa kaivamassa Luhtasuolla. Lapio heilui siinä määrin, että lihakset olivat kipeästä hellät, kun illalla maata pantiin. Olisiko se ollut synnä kummallisiin uniin, mutta niin siinä kuitenkin kävi, että eno näki unessaan kauniin, nuoren tytön, joka unessa itkee ja hokee: ”Öylön sie ojaa kaivaessa olit lyölä jalkain poikki.”

Eno siihen kättämään, että missä sinä tyttö sellaista olit todistamassa, ja tyttö vastaamaan: ”Siin, mi öylön toisten päivämiesten kans viimeks ojanpientarel istut.”

Hetkisen päästä herättyään eno muisti kuulleensa joskus pikkupoikana tarinan palvelijasta, joka oli surmannut lapsensa ja kätkenyt sen suolle. Se tuli siinä mieleen, kun aamuyöllä outoa untaan maisteli. Olisiko ollut niin, että nyt tuo lapsiparka oli miesten lapionloiskotuksen takia herännyt hautapaikastaan ja ryhtynyt unen sieppariksi?

Eno nuolee lusikkansa puhtaaksi ja nousee. Ajattelee, että jos ei mene jatkamaan kaivuuhommiaan suolla, minä kyllä. Unet kun ovat vähän kuin pieniä uutisia. ■

Pekka Vartiainen

STORIES OF HERRANSAARI MANOR 3 THE NIGHTMARE (50)

That was the time when Uncle turned up for breakfast very subdued and looking pale. The poor night's sleep was obvious on his sagging face. He sat down and, without comment, began to spoon in the porridge brought to him, eyes fixed on the fare.

Perhaps he came to a little after a while, since his eye caught the rest of us, too. By way of an explanation or apology, he said that he had slept badly, had strange dreams and kept waking up time and again.

After several requests, Uncle told the tale. Said he had been digging a ditch with a few fellows on Luhtasuo marsh yesterday. The spade had swung enough to make his muscles sore and tender by bedtime. Who knows if this was the cause of the strange dreams, but it so happened that in his dream Uncle saw a pretty young lass weeping and repeating: ”Yesterday, digging the ditch, you almost chopped off my leg.”

Uncle queries as to where the lass witnessed such a thing, and the girl replies: ”Where you last sat with the other day workers yesterday, at the side of the ditch.”

On waking soon after, Uncle remembered as a small boy hearing a story about a maidservant who had killed her baby and hidden it in the marsh. This came to him as he thought about his strange dream in the small hours. Could it be that the men's sloshing shovels had now roused that poor child from its burial place and turned it into a sleep thief?

Uncle licks his spoon clean and gets up. I am thinking that if he is not going to continue his digging at the marsh, I will. Because dreams are a bit like small pieces of news. ■

Transl. Annira Silver

 <https://urly.fi/1DcP>

 Anu Nuutinen

[Herransaaren kartanon
Luhtasuolle haudattu lapsi]

Mies kaivaa ojaa Herransaaren kartanon omistamalla Luhtasuolla, jonne kartanon palvelija kätkenyt tappamansa lapsen ruumiin – miehelle ilmestyy unessa kaunis solakka tyttö, joka sanoo itkien: ”Öylön sie ojaa kaivaessa olit lyölä jalkain poikki” – ”Missäs paikas sie olit?” kysyy mies – ”Siin, mis öylön toisten päivätyömiesten kans viimeks ojanpientarel istut”, vastaa tyttö – lapsen ruumista ei tarkemmin etsitty, joten jäi toteamatta, pitikö tytön puhe paikkansa

[Infant buried in Luhtasuo marsh
at Herransaari Manor]

Man digs a ditch at Luhtasuo marsh on Herransaari Manor land, where a maidservant has hidden the body of an infant she has killed – in a dream, the man sees a beautiful slender girl, who says, weeping: ”Yesterday, digging the ditch, you almost chopped off my leg” – ”Where were you?” asks the man – ”Where you last sat with the other day workers yesterday, at the side of the ditch,” replies the girl – the infant’s body was never properly sought, so it is not known if the girl’s words were true